

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΜΕΡΙΚΗΣ 19 ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1938 ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 48

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Είς τὸ Συλλογικὸν Δελτίον τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδημοσιεύθη ἡ πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου ὑποβληθεῖσα αἴτησις πλείστον συναδέλφων τοῦ Κεντρικοῦ δι' ἧς ἐρρίφθη ἡ ἰδέα συστάσεως Ἐπικουρικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου. Ἡ δημοσιευθεῖσα αἴτησις ἔσχε ζωρὰν ἀπύχνησιν εἰς τὸν συναδελφικὸν κόσμον τῶν Ὑποκτιτῶν ὁποῖοις εὐθὺς ἀμέσως ἀντελήφθη τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος καὶ τὰ εὐεργετικά καὶ αὐτόχρημα σωτήρια, διὰ πολλὰς περιπτώσεις, ἀποτελέσματα, ἅτινα πρόκειται νὰ ἐκτῆ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἰδέας αὐτῆς.

Συλλόγου, ἔχει βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τὸσον τῆς ὠφελιμότητος τῆς συστάσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν Ὄργανισμοῦ ὅσον καὶ τῶν δυσχερειῶν ἃς παρουσιάζει αὐτὴ καὶ μελετᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τῆς ἀρμοζούσης προσοχῆς. Ἐπιθυμεῖ ἐν τουσούτῳ νὰ λάβῃ πληρεστέραν γνῶσιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀντιλήψεων τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου καὶ πρὸς τοῦτο ζητεῖ ἀπὸ τῶν συναδέλφων ὅτινες ἔχουν τυχὸν μελετήσει τὸ ζήτημα ἢ ἔχουν καταλήξῃ εἰς συγκεκριμένας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ τὸσον γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματος, ὅπως ὑποβάλωσι πρὸς τὴν Δ. Ε. τὰς ἀπόψεις τῶν αὐτῶν. Π. Α.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν, συμφῶν πρὸς τὸ Καταστατικόν, τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους 1937 καὶ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρχαιμένου τοιούτου 1938 καὶ ν' ἀναπτύξωμεν ὑμῖν κατὰ τὸ δυνατόν ἐν συντομίᾳ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ὑπὸ τοῦ ΤΥΠΕΤ ἐπιτελεσθέντος ἔργου.

Ἡ ἐκθεσις ἀφορᾷ τὸ συνολικὸν ἔργον τὸ διεξαγόμενον ὑπὸ τοῦ ΤΥΠΕΤ δι' ἴδιον ἴσμον καὶ κατ' ἐντολὴν τῶν 3 Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας, ὅπου ὅμως ἐνδείκνυται ἐμφανίζομεν κεχωρισμένως τοὺς ἴσμον ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐν λόγῳ 4 Ταμείων.

Ἐκείνου ἐκατομύριον αὔξησις τῶν παροχῶν ἐπεβλήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς υἱείας τῶν μελῶν, πρὸ τῆς ὁποίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔκρινεν ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ ὀπισθώρῃται. Ἐστὼ καὶ ἂν ἡ χρησιμὴ δὴ ἐκλείει μετ' ἔλλειμμα. Καὶ ὄντως ἡ χρησιμὴ τοῦ ἔτους 1937 ἐκλείσει μετ' ἔλλειμμα δρχ. 273.153, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ἐκτάκτου πόρου τῆς πωλήσεως τῶν μεταχειρισμένων γραμματισμῶν τὰ ὅποια ἀπέδωκαν δρχ. 441.347. Οὕτω προέκυψε ἐκ τῆς χρήσεως ταύτης τελικῶς περίσσειμα δρχ. 168.194, δι' οὗ ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου ἀνεβιβάσθη εἰς δρχ. 1.944.667.

Τὰ γραμματισμὰ ταῦτα ἔχουσι παραχωρηθῆ εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ δεκαετίας ὡς ἔκτακτος πόρος τοῦ Ταμείου. Τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 441.347 εἶναι τὸ καθαρὸν προῖον (μετὰ τὴν ἰσφαίρεσιν ἐξόδων διαλογῆς) τῆς ἐμπολήσεως τῶν ἀπὸ τῆς 1928 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1936 συγκεντρωθέντων γραμματισμῶν.

Παραθέτομεν κατωτέρω συγκριτικὸν πῖνακα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΔΑΟΥΤΗΣ

Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ συναξαρίου Τμηματάρχου τῆς Τραπεζῆς Ἀθανασίου Γ. Δαούτη ηκούσθη μετ' ἐλκινῆ θλίψιν ὑπὸ τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου, ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου. Διὰ τὸν πρῶτον ἦτο ὁ «καλὸς κ' ἀγαθὸς» Ἀθανάσιος, ὁ ἄνευ κακίας, ὁ οὐδέναν δυσχερεσιάζων, ὁ πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς πάντας. Διὰ τὸν δεύτερον ὑπῆρξεν ὁ καλὸς καὶ ἐπιεικὴς προϊστάμενος ὁ δίδων τὸ παράδειγμα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Τραπεζὴν τὴν ὁποίαν ἐπὶ τριακονταπενταετίαν πιστῶς καὶ φιλοτίμως ὑπηρετήσεν καὶ ὡς λογιστῆς καὶ Διευθυντῆς Ὑποκτιτῶν καὶ ὡς Τμηματάρχου Κεντρικοῦ. Μετὰ τὴν κατὰ τῆς 1931 λαβοῦσαν χώραν ἐθελουσαν ἐξοδὸν ἀπεχώρησε, πλήρης θλίψεως, τῆς ἀγαπημένης τοῦ Τραπεζῆς διὰ τὴν δώσῃ εὐκαιρίαν καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους τὸν νὰ σταδιοδρομήσῃ.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀρετῶν τοῦ ὁ Ἀθανάσιος Δαούτης ὑπῆρξε καὶ ὑπόδειγμα χρηστοῦ πολίτου καὶ συγγενῆς ἀνεκτίμητος. Ἄν καὶ μὴ δημιουργήσας ἰδίαν οἰκονομίαν, ἐν τούτοις ὑπεστήριξε τοὺς στενοὺς τοῦ συγγενεῖς ὅσους εἶχον ἀνάγκη τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς βοήθειάς του.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἀπευθύνει τὸν ὑστατον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν καλὸν συνάδελφον καὶ τὰ θερμότερα συλλυπητήρια αὐτῆς πρὸς τοὺς οἰκείους του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΘ. ΠΑΠΑΜΗΔΗΣ

Εἰς τὴν ἀνοιξιν τῆς ζωῆς του ἀπέθανεν ὁ ἐκλεκτὸς συναδελφός Ἰωάννης Παπαμήδης. Ἡ κακὴ μοῖρα ὑπὸ μορφὴν βασιαντικῆς καὶ πολυδύνου νόσου ἀνήρπασε τὸν πλήρη ὄνειρον καὶ ἐλπίδων λατρεῦτον αὐτὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἀγκάλαις τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν φίλων του.

Διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας συναδέλφου θρηνοῦμεν ἡμεῖς οἱ συνάδελφοί του. Ἰδιαιτέρως ἔξ ἡμῶν, ὅσοι εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσουν τὰ μεγάλα χαρίσματα μετὰ τὰ ὅποια ἡ φύσις εἶχε προικῆσθαι τὸν ἐκλιπόντα, οὐδέποτε θὰ δυνηθοῦν νὰ λησμονήσουν τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὰς ἀπείρους ἀρετὰς τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΕΥΘ. Μ. ΜΠΟΥΝΤΩΝΑΣ
Παρὰ τῷ Ὑπαγματι Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆ 12--9--1938
Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα
«Τραπεζιτικὴν»
Α θ ἡ ν α ς

Κύριε Διευθυντά,
Ἡ πρότασις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Ὑγείας κ. Κωνστ. Τρίπου περὶ κατασκευῆς τῶν ὑγιεινῶν οἰκημάτων, εἶνε μία ἀρίστη ἀπαρχὴ τοῦ ἀμεριεστοῦ ἐνδιαφέροντος ποῦ πρέπει νὰ δεικνύῃ ἡ ὀλότης τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἀτυχοῦντων συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ τῶν παθόντων ἐκ τῆς φυματιώσεως, οὗ μόνον τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης ὑπὸ τῆς ὀλότητος τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ὑπόσῃ τοὺς κ. κ. συναδέλφους εἰς τὴν συνείδησιν ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ὄντως ἀνθρωπιστικὴν καὶ ἀλτροῦστικὴν ἐνέργειάν των καὶ τοῦτο δι' ἐλαχίστης ἐπιβαρύνσεως.

Ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἐνώσει, ἡ μεγάλη αὐτῆ ἀλήθεια, δὲν θὰ ἔχη τὴν μεγαλύτεραν αὐτῆς ἐφαρμογήν ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν θὰ δοθῆ νῆα δύναμις εἰς τοὺς ἀτυχεῖς τούτους, διὰ τῆς χαρᾶς ὅτι, δὲν εἶνε μόνον καὶ ὅτι ἡ συναδελφικὴ οἰκογενεὶά μας εἶνε πραγματικὴ Χριστιανικὴ Ἐνωσις, ἐπιτυχῶν χάουσα τοὺς καλλιτέρους συνδυασμοὺς πρὸς θεραπείαν τῶν μελῶν τῆς.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς προτάσεως ταύτης θὰ μᾶς δώσῃ ἀργότερον τὴν δύναμιν νὰ ἀτενίσωμεν μετὰ θάρρους καὶ πρὸς τὴν ἑτέραν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ Προσωπικοῦ ἢτοι τῆς στεγασσεως τῶν ἀστεγῶν ὑπαλλήλων, ἢ ὁποῖα κυρίως κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶνε ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης καταστάσεως ὁρισμένων οἰκογενειαρῶν ὑπαλλήλων ἐνδιαιτωμένων διὰ πολλοὺς καὶ διαφοροὺς λόγους εἰς ἀκατάλληλα οἰκῆματα.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΕΥΘ. Μ. ΜΠΟΥΝΤΩΝΑΣ
Παρὰ τῷ Ὑπαγματι Θεσσαλονίκης.

Ἀπολογισμὸς συγκεντρωτικῶς τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς (ΤΥΠΕΤ) μετὰ τῶν τριῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας καὶ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔτους 1937.

Καί τ' αἱ παροχαὶ τοῦ Ταμείου πρὸς τὰ μέλη του κατὰ τὸ ἔτος 1936 εἶχον ὑπερβῆ κατὰ ἓν ἑκατομύριον περίπου τὰς τοῦ προηγουμένου ἔτους 1935, ἐνῶ τὰ ἔσοδα παρέμειναν περίπου τὰ αὐτὰ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε καὶ διὰ τὸ 1937 τὴν περαιτέρω αὔξησιν τῶν παροχῶν, ἐκεῖ ὅπου αὐτὴ ἐνεδείκνυτο. Οὕτως αἱ παροχαὶ κατὰ τὸ 1937 ἀνῆλθον εἰς δρχ. 7.730.000 ἔναντι δρχ. 6.676.000 τοῦ 1936.

Ἡ τοιαύτη κατὰ ἓν καὶ πλέον ἑκατομύριον δραμῶν αὔξησις τῶν παροχῶν ἀντιστοιχεῖ εἰς ἀνάλογον αὔξησιν τῶν αἰτηθέντων ὑπὸ τῶν μελῶν ποσῶν, οὕτως ὥστε διὰ τοῦ ἐπὶ πλέον χορηγηθέντος ἑκατομμυρίου ἐτηρήθη καὶ διὰ τὸ 1937 ἡ αὐτὴ μετὰ τὸ 1936 ἀναλογία (64%) μεταξὺ αἰτηθέντων καὶ χορηγηθέντων βοηθημάτων.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1937 ἀνῆλθον εἰς 4.954 ἔναντι 4.362 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Συνεπῶς ἡ κατὰ ἓν πε-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται εἰς τοὺς κ. κ. συναδέλφους ὅτι ὁ καθηγητῆς τῆς προτύπου Δημ. Ἐμπορ. Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς «Λογιστικῆς» του (θεωρία καὶ τεχνικὴ), ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν λογιστικὴν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τόσον ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ὅσον καὶ τὸ ἄριτον τοῦ συγγράμματος τοῦ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν ὅτι τὸ ἔργον του θ' ἀποτελέσῃ μεγίστην συμβολὴν εἰς τὴν πληρεστέραν κατανόησιν τῆς λογιστικῆς.

Συνιστώμεν θερμῶς τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, εἰς τοὺς ὁποῖους θὰ εἶναι πολῦτιμον βοήθημα.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχικῶν τελῶν ἀντὶ δρχ. 80.

Ἀηλώσεις γίνονται δεκταὶ παρὰ τῆς Ἐπιμελητείας Μορφώσεως.
(*Ἐκ τῆς Ἐπιμελητείας)
ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Ε Σ Ο Δ Α	1937	1936
Εθνικῆς Τραπεζῆς	4.000.000.—	4.000.000.—
Ἐξ ἐκπ. γραμμῶν ἐτῶν 1928—1936 καθ. προῖον)	441.347.—	—
Ἐκ πωλήσεως ἀπορριμμάτων, χάφτου κλπ.	12.857.—	4.039.89
	4.454.204.—	4.004.039.80
Εισφορὰ Ε.Κ.Τ.Ε.	250.060.—	200.000.—
Εισφορὰ μελῶν	3.009.080.60	2.610.199.55
Ὁμοίως δι' οἰκείους τῶν.	283.117.—	195.723.—
	7.996.401.60	2.806.642.55
Ε Ξ Ο Δ Α		7.010.682.35
Παροχαὶ Μέσῳ τοῦ ΤΥΠΕΤ	916.043.20	739.897.90
» Ταμ. Ἀλ. ὑπαλ.	3.602.197.—	3.141.345.65
» » Ἀλ. Γυν.	857.595.—	761.470.50
» » » Εἰσπρ. καὶ Κλητήρων	1.798.208.—	1.619.624.80
	7.174.763.20	6.262.338.85
Δι' ἀνθελον. ἀγῶνα	44.260.—	44.994.—
Δι' ἀντισφιλ.	101.011.—	83.583.—
Δι' ἐμμίσθους ἰατροῦς καὶ νοσοκόμων	282.995.—	228.175.—
Δι' ἀπολυμάνσεις	14.966.40	10.833.60
Δι' ἐμβόλια κλπ.	31.721.—	13.614.50
	7.649.716.60	6.643.588.95
Δι' ἰατρ. ἐξέτ. προσλ. προσωπ. Τραπεζῆς	16.650.—	31.155.—
Δι' ἰατρ. φάρμ. κλπ. πρὸς ἡμερομισθίους (Λογ. Β')	57.953.—	—
	7.723.319.60	6.674.743.95
Δι' ἀπόσβεσιν οσκευῶν ἰατροῦ	6.709.—	1.358.—
Ἐξοδα διαχειρίσεως	98.179.—	99.128.50
	7.828.207.60	6.775.230.45

(α) Δρ. 135.408 ἐκ τῶν εισφορῶν τοῦ 1937 πράγματι προέρχονται ἀπὸ τοιαύτας τοῦ 1936.

Τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα διὰ τὸ 1937 ἀναλυόμενα κατὰ Ταμεῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Τ Α Μ Ε Ι Α	Εισφορὰ μελῶν	Εισφορὰ Τραπεζῶν	Σύνολον
Τ. Υ. Π. Ε. Τ.	1.189.824.60	547.857.—	1.737.681.60
Ταμ. Ἀλλήλ. Ὑπαλλήλων	1.542.357.—	2.060.560.—	3.602.917.—
» » Γυναικῶν	187.760.—	669.835.—	857.595.—
» » Εἰσπρ. καὶ Κλητ.	372.256.—	1.425.952.—	1.798.208.—
	3.262.197.60	4.704.204.—	7.996.401.60

Αὔξησις τῶν παροχῶν κατὰ τὴν χρῆσιν 1937 ἔναντι τοῦ 1936

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν παροχῶν τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ προηγουμένου τοιούτου προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ 1937 ἐχορηγήθη περίπου ἓν ἑκατομύριον δραμῶν ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ 1936, ἐκ δὲ τῆς κατ' εἶδος ἀσθενείας συγκρίσεως προκύπτουν αἱ ἑξῆς διαφοραὶ: (βλέπε ὀπισθεν)

Οὕτως αἱ διὰ τὴν φυματίωσιν παροχαὶ ἐμειώθησαν κατὰ Δρ. 333.000 ἢ 13ο), αἱ δὲ διὰ παθολογικὰς περιπτώσεις τοιαύται, πλὴν φυ-

ματιώσεως ἠδὲθθησαν κατὰ Δρχ. 985.000 ἢ 35ο). Καὶ ἡ μὲν διὰ τὴν φυματίωσιν μειώσις δαπανῶν εἶναι φυσικὸν ἐπακολούθημα τῆς, κατόπιν ἀόκνου καταπολεμήσεως τῆς φυματιώσεως, μειώσεως τῆς νοσηρότητος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ αὔξησις ὅμως τῶν δαπανῶν διὰ τὰ παθολογικὰ ὑφείλεται εἰς διάφορα αἷτα μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ προέχον εἶναι αἱ ἐπιδημιαὶ τοῦ χειμῶνος 1937 (γρίπη, παιδικαὶ ἐπιδημιαὶ κλπ.). Τὰ ζητηθέντα βοηθήματα κατὰ τὸ 1937 διὰ παθολογικὰ (πλὴν φυ-

Διαφοραί παροχών χρήσεως 1937

Table with 4 columns: Category, 'Επί ελάττων έναντι 1936, 'Επί πλέον έναντι 1936. Rows include Φυματίσεις, Χειρουργικά, Παθολογικά, Σφύλις, 'Οδόντες, Τοκετοί, Κηδεύει.

ματιώσεως), ἀνήλθον εἰς Δραχ. 6.166.000 ἑναντι μόνον 4.540.000 τοῦ 1936.

Αὐξήσεις ἐπίσης ἐσημειώθησαν εἰς τὰς δι' ὀδόντας παροχὰς Δραχ. 212.000 (420ο), εἰς τὰς διὰ κηδεύειας Δραχ. 92.000 (115ο) εἰς τὰς διὰ τὴν σφυλίδρα Δραχ. 18.000 (22ο) καὶ διὰ τοὺς τοκετοὺς Δραχ. 30.000 (12ο).

Συνολικῶς αἱ ἑναντι τῶν ἀντιστοιχῶν παροχῶν τοῦ 1936 αὐξήσεις ἀνήλθον εἰς Δραχ. 1.337.000 αἱ δὲ μειώσεις Δραχ. 346.000. Ὡς αἱ παροχαὶ τοῦ 1937 ὑπερέβησαν ἕν συνόλῳ τὰς τοῦ 1936 κατὰ Δραχ. 991.000. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ Δραχ. 58.000 παροχὰς πρὸς μὴ μέλη τοῦ Ταμείου ἀλλ' ἐργαζομένους ἐν τῇ Τραπεζῇ (καθαριστρίας, ἐργάτας κλπ.) ἡ αὐξήσις τῶν παροχῶν ἀνέρχεται εἰς Δραχ. 1.049.000 ἢτοι κατὰ 150ο ἕν σχέσει πρὸς τὸ 1936.

Ο ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ

Ἡ κίνησις τῶν φυματικῶν κατὰ τὸ 1937 ὑπῆρξεν ἡ ἐξῆς: Τῇ 1^ῃ Ἰανουαρίου 1937 ὑπῆρχον 31 φύμα-

τικοὶ ὑπὸ νοσηλείαν, προσήλθον κατὰ τὸ ἔτος 1937 νέοι 27, ἰάθησαν 34, ἀπεβίωσαν 1, ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν λόγῳ χρονίσεως τῆς νόσου 4 καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1937 παρέμεινον νοσηλεύμενοι 19.

Ὁ ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι πίναξ ἐμφαίνει τὴν κίνησιν τῶν φυματικῶν κατὰ τὸ 1937:

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐνῶ κατὰ τὰ ἐπτὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου ὁ μέσος ὄρος τῶν κατ' ἔτος ἰαθέντων εἶναι 21, κατὰ τὸ 1937 οἱ ἰαθέντες ἀνήλθον εἰς 34. Ἐπίσης ἑναντι μέσου ἐτησίου ὄρου θανάτων 3 1)2 ἀσθενῶν ἐσημειώθη εἰς μόνον θάνατος κατὰ τὸ 1937.

Καὶ ἡ δαπάνη τοῦ Ταμείου διὰ τὴν φυματίωσιν ἐμειώθη κατὰ τὸ 1937 ἀνεληθῆσα μολίς εἰς Δραχ. 2.098.000 ἑναντι Δραχ. 2.431.000 τοῦ 1936. Ἡ μείωσις τῆς δαπάνης ὀφείλεται μετὰ ἄλλων καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἡμερῶν νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐν Σανατορίοις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ 1936 ἦσαν 8.266 (ἀσθενεῖς 38 Δραχ. 806.000) ἐνῶ κατὰ τὸ 1937 ἦσαν 4.997 (ἀσθενεῖς 34 Δραχ. 642.000).

Κίνησις φυματικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ 1937

Table with 7 columns: 'Εν Σανατορίοις, Ὑπὸ ἐλευθ. Νοσηλ., Σύνολον, Ἰαθήσαν, Ἀπεβίωσαν, Ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν, Φυματικοὶ νοσηλεύμενοι τῇ 31/12/37. Rows include T1 1/1/37, T2 1/1/37, Μετηνέχθησαν ἐξ Ἐλευθέρας νοσηλείας, etc.

Ο ἀπολογισμὸς τοῦ ἀντιφυματικού ἀγῶνος κατὰ τὴν ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Table with 2 columns: Description, Value. Rows include Κατὰ τὴν λήξαν ὀκταετίαν ἐνο- Ἐκ τῶν 205, Ἰάθησαν, Ἐπαναπροσῆλθον, etc.

Οἱ 24 ὡς ἄνω θάνατοι ἀναλογιστικῶν ἀπολογισμῶν εἰς 10 ἐπιγοῦσι διὰ τὰ 7 ἔτη καὶ 2 μῆνας εἰς 3 1)2 ἐτησίως, ἢ κατὰ τὴν συνῆθη

σηλεύθησαν 205 μέλη τοῦ ΤΥΠΕΤ πάσχοντα ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων. Εἰς ταῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ΤΥΠΕΤ ἀσθενήσαντες, οἵτε οἱ φυματικοὶ οἰκείοι μελῶν.

Οἱ Αἰγύπτιοι τόσο τιμοῦσαν αὐτὰ, ὥστε τὰ ἐποποθέτου εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ τὰ ἔτρεπον μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας καὶ ὅταν ἀπέθνησκον ἀνήγειρον εἰς αὐτὰ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖα.

Ἡ Ὀδύσεια εἶναι γεμάτη ἀπὸ λίαν ἱκανοποιητικῆς, διότι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς στατιστικὰς ἡ θνησιμότης τῆς φυματιώσεως εἶναι 12 ἐπὶ 10.000. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ ἀναλογία τῶν θανάτων ἐν Ἑλλάδι γενικῶς θὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 12 λόγῳ τῆς γνωστῆς ἀδυναμίας τοῦ κοινοῦ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν δόλωσιν τῆς φυματιώσεως, πράγμα τὸ ὁποῖον παρὰ τῷ ΤΥΠΕΤ δὲν συμβαίνει.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΘΕΑΤΡΟΝ - ΜΟΥΣΙΚΗ

«Η ΓΡΗΟΥΛΑ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ».—«ΑΝ ΗΘΕΛΑ»:

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρομακτικῆς κρίσεως τὴν ὁποίαν διέρχεται τὸ σοβαρὸν θέατρον ἀποτελεῖ ἀληθὲς κατόρθωμα ἡ προσπάθεια τῆς Κας Κατερίνας Ἀνδρεάδη, ἡ ὁποία ἐγκαταλείψασα ἀπὸ τριετίας τὴν ἄνετον στέγασιν τῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Σκηνὴν κατήρτισε θίασον ἰδικόν τῆς καὶ μὴ φεισθεῖσα κόπων, δαπανῶν καὶ ταλαιπωριῶν κατάρθωσε καὶ παρουσίωσιν ἐργασίαν σταθερῶς ἐξελισσομένην καὶ ἀνιούσαν, καὶ νὰ δημιουργήσῃ «τέχνην». Αἱ λαμπραὶ παραστάσεις τῆς τοῦ ἐφετεινοῦ θέρους περιέλαβον καὶ τὰ δύο ἐν ἐπικεφαλίδι ἔργα τὰ ὁποῖα δι' ὀλίγων θὰ ἀναπτύξωμεν κατωτέρω ἀφοῦ πρῶτον ἀπευθύνομεν εἰς τὴν μεγάλην μας Comedienne κοῖτὸν λαμπρὸν θίασόν τῆς τὰ καλύτερά μας συγχαρητήρια. Καὶ ἐπειδὴ ὠμίλησαμεν περὶ τοῦ θεάτρου πρόξας γενικώτερον θὰ ἦτο παράλειψις ἂν δὲν ἀναφέραμεν τὴν φιλότιμον καὶ ἀξιολογητέαν ἐργασίαν τῆς Κας Παμφίλης Ἀργυροπούλου καὶ τοῦ κ. Κ. Σαντοριναίου εἰς τὸ Λαϊκὸν Θεάτρον Παγκρατίου.

Ἡ ἑκλεκτὴ πρωταγωνίστρια ἔδωσε βέβαια στὸ ρόλο τῆς Κυρά—Dowill ὄλο τὸ μέτρο τῆς τέχνης τῆς, ἂν καὶ ὑπεδύθη διὰ πρῶτην φοράν γεροντικὸν πρόσωπον— ἀλλ' ὁ κ. Κωνσταντῶσ—εὐνοημένος ὅσον ὀλίγο φυσικῶς— δὲν ἱκανοποίησε. Κι' ὅμως ἀπὸ αὐτὸν ἐκρέμετο κυριολεκτικῶς τὸ ἔργο, ἀπὸ τῆς μεταπτώσεως, τῆς συγκίνησις καὶ τὴν τρυφερὰν ἀισθηματικότητα ποὺ ἐχρειάζετο ὁ ἐντελῶς προνομιακὸς ρόλος τοῦ.

Ὁ Paul Gerald, ὁ συγγραφεὺς τοῦ πρὸ ἐτῶν παραστήεντος «Aimer», ὁ ἀγαπημένος τῶν Παρισινῶν, ὁ maître τῆς Γαλατικῆς ποιητικῆς κομψότητος καὶ πρύτανις τοῦ ἀνθισμένου διαλόγου ἔγραφε τὸ «Ἄν ἤθελα...» ἕνα κομμάτι σὲ 3 πράξεις μὲ «θέσιν» κάπως ἀπίθανη, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι γεμᾶτο δροσιά καὶ φινέτσα. Τὸ ἔργο εὐτύχησε νὰ τύχῃ ἐρμηνείας μοναδικῆς ἀπὸ τὰ ὑποδύθηνα τοὺς ρόλους πρόσωπα καὶ ἐχειροκροτήθη θερμότατα.

Πόσον βαθειὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδρασις τοῦ Freud ἐν Ἀμερικῇ καταφαίνεται ἐκτὸς ἄλλων καὶ ἀπὸ τῆς «Ἄθως!» τῆς ὁποῖας ἀνέβασε τὸ θέατρο τῆς πλατείας Βικτωρίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου.

Ἡ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου παρουσιάζει ἕνα «ἄρρωστο» πλάσμα, τὴν Mary Tilford, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν νοσηρὰν τοῦ ἰδιοσυγκρισιῶν «σκαρφίζεται» μίαν ἱστορίαν ἡ ὁποία καταντᾷ εἰς ἀληθῆ τραγωδίαν μὲ μίαν νεκρὰν καὶ τρία ψυχικὰ ἐρείπια. Εἰς τὸ ἔργον διεπιστάθη ἡ ἀξιοσημείωτος ἐξέλιξις τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνιδος Δος Θάλειας Καλλιγᾶ. Ν. Μ.

Η 4^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τοῦ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΥΛΑΚΗ. τῆς Ἐταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων ἐν Φιλοθέῃ

Ἡ 4^η Ὀκτωβρίου ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα τῶν Ζώων πλησιάζει. Ἡ θεσμοθέτησις τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς ἡμέρας ἑορτασμοῦ τῶν ζώων, ἐγένετο ὑπὸ τῶν Τσεχοσλοβακίων ζωοφίλων τὸ ἔτος 1928 κατέστη δ' ἕκτοτε διεθνῆς καὶ ἀποβλέπει ἄφ' ἑνὸς τὴν διάδοσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ ζῶα καὶ εἰς τὴν πλέον ἀπομακρυσμένην γωνίαν τῆς γῆς καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν ἐκ τῆς τοιούτης ἀγάπης «πρὸς τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ τοῦ βίου μας» ἠθικὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ θερμὴ πίστις τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ζωοφίλων ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα ἀπὸ τὸν ὁποῖον κάθε 4^η Ὀκτωβρίου, σαλπίζει τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ ζῶα.

Ὅλοι οἱ λαοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐλάτρευσαν αὐτὰ ὡς θεοὺς καὶ κατόπιν ὡς ἱερὰ ζῶα.

Δείγματα τῆς λατρείας ταύτης τῶν πρωτογόνων λαῶν, εἶναι τὰ ἐγχάρακτα ὀστά μὲ ζῶα ποὺ μᾶς φέρονται αἱ ἀρχαιολογικαὶ σκαπνὰι στὸ φῶς, ἀπὸ τῆς βαθειᾶς σπηλιᾶς τῆς Δωδώνης καὶ τῆς Ἰσπανικῆς Ἀλταμύρας.

Πατὴρ τῆς ζωοφιλείας ἀνεδείχθη ὁ ἀρχαιοελληνικὸς πολιτισμός.

Τὰ διδάγματα τοῦ Πυθαγόρα καὶ τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων ἀνθρωπιστῶν τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ κόσμου ὡς καὶ αἱ τότε δρακόντειαι ποινὰι κατὰ τῶν βασανιζόντων τὰ ζῶα ἀποτελοῦν φωτεινὰς ἀποδείξεις τῆς ζωοφιλείας τοῦ κόσμου ἐκεῖνου.

Οἱ Αἰγύπτιοι τόσο τιμοῦσαν αὐτὰ, ὥστε τὰ ἐποποθέτου εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ τὰ ἔτρεπον μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας καὶ ὅταν ἀπέθνησκον ἀνήγειρον εἰς αὐτὰ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖα.

Ἡ Ὀδύσεια εἶναι γεμάτη ἀπὸ λίαν ἱκανοποιητικῆς, διότι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς στατιστικὰς ἡ θνησιμότης τῆς φυματιώσεως εἶναι 12 ἐπὶ 10.000. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ ἀναλογία τῶν θανάτων ἐν Ἑλλάδι γενικῶς θὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 12 λόγῳ τῆς γνωστῆς ἀδυναμίας τοῦ κοινοῦ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν δόλωσιν τῆς φυματιώσεως, πράγμα τὸ ὁποῖον παρὰ τῷ ΤΥΠΕΤ δὲν συμβαίνει.

περιστατικά ποὺ μᾶς κάμουν ἐκδηλὴ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ζῶα.

Ὁ σκύλος τοῦ Ὀδυσῆα ποὺ πρῶτος ἀναγνωρίζει τὸν ξενητεμένο ἀφῆντῃ του καὶ ποὺ τόσο ἀριστοτεχνικὰ ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, παραμένει μία ἀπὸ τῆς θελκτικώτερες σκηνῆς ἀρχαίας ἐποποιίας.

Ὁ Πλούταρχος εἰς σύγγραμμα αὐτοῦ «περὶ τοῦ λογικοῦ τῶν ζώων» ἀναφέρει ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι μετεχειρίζοντο τὰ ζῶα μὲ μεγάλην καλωσύνην διὰ νὰ τοὺς ἀναπτύξουν αἰσθήματα φιλίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ.

Τὸ κήρυγμα τῆς ζωοφιλείας ποὺ γίνεται παντοῦ διὰ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ πλησιάζει καθημερινῶς τὰ ζῶα περισσότερον πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον δὲ ἡ κληρονομία αὐτῆς τῆς ἀπὸ ἀρχαιότητος ζωοφιλικῆς παραδόσεως, χάρις εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. Περιγη-πίσεως Αἰκατερίνης Ἐταιρείαν Προστασίας τῶν Ζώων, ἤρχισε νὰ γίνεται περισσότερον συνειδητῆ καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Οὕτω εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἡ εὐγένεια αἰσθημάτων καὶ αἱ ἀνώτερα ἠθικὰ ἀρχαὶ ἠκμασαν ἀνεκαθεν, ἡ ζωοφιλία ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ προσελκύνῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὀλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΑΣ

- Ἀνακοινούται ὅτι, Παρελήφθησαν τὸν περὶ τοῦ Συναγερμοῦ: 1) Ἑλπίνα Κρανίδου. 2) Φάβα Σαντορινίου. 3) Φακὲς Ἰωαννίνων. 4) Διάφοροι Κοινοσέβει τῆς Ἐταιρείας «Κύκνος» καὶ «Πελαργός». 5) Γλυκὰ Χίου. Καὶ θέλουσιν παραληφθῆ κατ' αὐτὰς: 1) Τυρὸς φέτα Ἀργεῶν. 2) Μέλι Ναυπλίου. Ἐπίσης παρελήφθησαν παρὰ τοῦ Πρατηρίου Ὑφασμάτων: Ἀνδρικά κασμίγια δι' ἐνδυμασίας καὶ ἐπανωφόρια, Ἀγγλίας καὶ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι, ἀποπερατομένης ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ὑπὸ ἐκδοσιν Βιβλίου μου «ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΑΞΕΙΑΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΟΚΟΥ» θέλει ἀποσταλῆ τοῦτο εἰς πάντας τοὺς προεγγραφέντας πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ, ἢτοι εἰς τοὺς ταχυδρομύαντας εἰς τὴν διεύθυνσίν μου «Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἀθῆνας» τὸ σχετικὸν ἀπόκομμα τῆς «Τραπεζικῆς» ἢ σχετικῆν ἐπιστολὴν των.

Τὸ Βιβλίον διαιρεῖται εἰς δύο τεύχη. Τὸ πρῶτον τεύχος ἀφορᾷ τοὺς ὑπολογισμοὺς μὲ ἔτος πολιτικόν, τὸ δεύτερον τεύχος ἀφορᾷ τοὺς ὑπολογισμοὺς μὲ ἔτος ἐμπορικόν.

Περιλαμβάνει τριακοσίας εἰκοσ (320) σελίδας, ἐβδομήνδεον ἐν ὅλῳ πίνακας διὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἀπλοῦ τόκου μὲ οἰονδίποτε ἐπιτόκιον δι' οἰονδίποτε χρόνον καὶ δι' οἰονδίποτε κεφάλαιον μέχρι ποσοῦ 100.000.000 καὶ ἄνω.

Ἐπίσης περιλαμβάνει καὶ πίνακας ἀνατοκισμοῦ καὶ χρεωλυσίας ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πενήτηνδεον ἐτῶν.

Ἡ χροῖσις τῶν πινάκων εἶναι ἀπλουσιμῆ καὶ λιαν εὐληπτος.

Ἡ ἐργασία εὐρέσεως παντὸς ζητούμενου τόκου συντομεύεται εἰς ἕνα πολλαπλασιασμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου διὰ τὰ δύο ὡς ἄνω τεύχη ὠρίσθη εἰς Δραχμὰς 100 (ἑκατόν).

Εἰς πάντας τοὺς προεγγραφέντας θέλει ἀποσταλῆ ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς προκηρυχθέντος τιμήματος μόνον Δρχ. 50 διὰ τὰ δύο τεύχη, ἐφ' ὅσον ἐμβάσωσιν εἰς τὴν ἄνω Διεύθυνσίν μου τὸ τίμημα τοῦτο, πλέον ταχυδρομικῶν ἐξόδων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Ἐπιθυμῶν νὰ διευκολύνω καὶ μὴ ἐγγραφέντας συναδέλφους πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου γνωρίζω ὅτι, θέλει ἐξαιρετικῶς ἀποσταλῆ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐγγραφησομένους ἀντὶ τιμήματος Δρχ. 75, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐμβάσει εἰς τὴν ἄνω Διεύθυνσίν μου τὸ τίμημα τοῦτο, πλέον ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Σ. ΜΑΡΟΥΛΑΣ ἐγγώρια. Ὁμοίως ἀδιάρροχα ἀνδρῶν καὶ κυριῶν. Ἐπίσης Γυναικεῖα μάλλινα Ἀγγλίας καὶ ἐγγώρια διὰ φορέματα καὶ ἐπανωφόρια.